

Alexandru LEAHU
- muzicolog -

Studiile muzicale le-a urmat la Cons. București (1952-1958) cu George Breazu (teorie-solfegiu, istoria muzicii), Victor Iusceanu (teorie-solfegiu), Ion Dumitrescu (armonie), Zeno Vancea (contrapunct), Tudor Ciortea (forme muzicale), Alexandru Pașcanu (orchestrație), Radu Negreanu și Adriana Sachelarie (istoria muzicii), George Bălan (estetică), Madeleine Cocorăscu (pian), Emilia Comișel (folclor).

A urmat cursuri superioare de perfecționare la Centro Internazionale di Studi per la divulgazione delle Musica Italiana din Roma (1969) cu prof. Remo Giazzotto. Este doctor în muzicologie (1993). Referent muzical la OSTA (Oficiul de Stat pentru Tamee Artistice) din București (1958-1959), redactor la Editura Muzicală din București (1959-1965), asistent (1965-1970), lector (1970-1990), conferențiar (1990-1993), șef de catedră (1990-) și profesor (1993-) la Cons. București.

A susținut comunicări științifice, prelegeri și conferințe în țară și peste hotare (Austria, Italia, Germania). A fost ales în Consiliul de conducere al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România (1990). A realizat cicluri de emisiuni radiofonice (Franz Schubert, Ipostazele operei etc.). A publicat eseuri, studii, articole, recenzii, cronici în Muzica, Studii de Muzicologie, Actualitatea Muzicală, Revue Roumaine, Rațiunea Mistică, Contemporanul, Akademos, Viața Studențească. A colaborat la Dicționar de estetică generală (Edit. Politică, 1972) și la Dicționar de termeni muzicali (Edit. Științifică și Enciclopedică, 1984).

A efectuat traduceri din limbi străine (Cazul Wagner). A fost distins cu premiul Academiei Române (1978).

MUZICOLOGIE (volume):

DOMENICO SCARLATTI. București, Edit. Muzicală, 1965;

MAEȘTRII CLAVIATURII. București, Edit. Muzicală, 1976.

MUZICOLOGIE (studii):

REPERTORIU ȘI PERSONALITATE LA TINERII SOLIȘTI, în: MUZICA, București, 12, nr.11, 1962; REALISMUL MUZICII SAU INTERPRETAREA MUZICALĂ a REALULUI, în: MUZICA, București, 28, nr.8(311), 1978; DESTINUL ISTORIC ȘI ECOURILE LUI MUZICALE, în: MARILE EVENIMENTE ISTORICE ALE ANILOR 1848 ȘI 1918 ȘI MUZICA ROMÂNEASCĂ. București, Edit. Muzicală, 1979; INTRODUCERE LA O HERMENEUTICĂ a OPEREI ENESCIENE, în: MUZICA, București, 31, nr.8(347), 1981, idem în: SIMPOZION GEORGE ENESCU 1981. București, Edit. Muzicală, 1981; DOMENICO SCARLATTI SAU ELOGIUL FIDELITĂȚII, în: STUD. MUZICOL., București, nr.20, 1987; DIMITRIE CUCLIN. ASPECTE ALE GÂNDIRII SALE SISTEMICE, în: STUD. MUZICOL., București, nr.20, 1987; UMANISM ȘI UNIVERSALITATE ÎN CULTURA MUZICALĂ ROMÂNEASCĂ, în: MUZICA, București, 36, nr.9, 1986; VALORIFICAREA GÂNDIRII SISTEMICE ROMÂNEȘTI PRIN MUZICĂ, PREMIZĂ A CREATIVITĂȚII ȘI INTERDISCIPLINARITĂȚII, în: CERCETĂRI MUZICOLOGICE, București, nr. 5, 1988; INGENIOZITATEA SCARLATIANĂ, în: AKADEMOS, Iași, 1998; RAMEAU ȘI ALCHIMIA ACORDURILOR, în: RAȚIUNEA MISTICĂ, București, Edit. Sf. Gheorghe Vechi, nr.2-3, 1998.